

hverdag og helg

MENIGHETSBLAD FOR STORETVEIT – NR 4/07 – ÅRGANG 44
med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

Fikk sin egen sang på Madagaskar

Diakon Linda Bårdsen har hatt et inntrykkssterkt opphold på Madagaskar.

Side 2-3

Hvem var Jesus og hva vet vi om ham?

Historiker Per-Bjarne Ravnå stiller store spørsmål i sin prisbelønte fagbok for ungdom, «Jakten på den virkelige Jesus».

Side 8-9

Varaordfører uten valgstress

Han er høyt respektert og har en samling overraskende talenter i ermet. Møt avtroppende varaordfører Kristian Helland.

Side 10-11

Ungdomsklubben på Prekestolen

– et sommerminne fra 2007

Den sjanseløses redning

Sommeren er over. Vemod kan kjennes når ordene lyder. Et nytt arbeidsår ligger foran.

AV BJARTE HOLME

Hvordan vi har opplevd sommeren varierer. Noen har opplevd lys og varme, andre regn og blåst. Noen opplever at livet er flott og gleder seg over å ta fatt. Andre opplever motgang og kan grue seg til arbeidsdagen og ha vanskelig for å finne lys i tilværelsen. Hvordan er det med vår tro på livet og livets muligheter.

Er Gud urett ferdig?

Å tro på helbredelse er som å tro på å vinne førstepremien i Lotto - iallfall når det gjelder helbredelse fra alvorlige sykdommer der legene har gitt opp. Samtidig er presset stort på alternativ behandling. For en gjør som regel hva en kan for å berge livet. Håpet er det siste vi vil miste. Der er en dyp sannhet i ordet: Så lenge der er liv, er der håp. Det går jo an å vinne i Lotto. Noen gjør det. Men er det sånn hos Gud? Går vi til sykehusene, oppdager vi fort at der er en rekke mennesker som blir helbredet ved medisinsk hjelp, samtidig som mange tross alle medisinske framskritt ikke blir helbredet men dør. Så hører vi om spesielle helbredelser, enten det skjer hos en healer eller i kristne og andre religiøse forsamlinger. Mennesker står fram og sier at de er helbredet. Andre søker slike helbredelser uten at det skjer. Til kirken stilles gjerne spørsmålet: Hvordan går det an å tro på en Gud, når helbredelser skjer så ulikt? Hvis Gud finnes, hvorfor helbreder han ikke alle?

Er det troen det kommer an på?

Fra ulike kristelige hold svares det på slike spørsmål. Noen svarer at en må tro for å bli helbredet - at helbredelsen er avhengig av hvor sterkt en tror. Å tro på at en skal bli frisk vet vi har betydning. Men denne tro har ikke med kristen tro å gjøre. Spesielle helbredelser skjer både i kristne og ikke-kristne sammenhenger. Alle steder er utfordringen at en må tro på at helbredelse kan skje. Hvor dette sies, sies det også at helbredelse skjer for dem som tror sterkt nok. Ikke få mennesker strever med selvbildet også av disse grunner. Syke som de er, ønsker de inderlig å bli friske. Men tross deres inderlige lengsel og ønske, så lider de nederlag på at de ikke får til å tro sterkt nok. Og vi kan spørre med god grunn: Er det sånn det er? Til disse utfordrende spørsmålene har Johannesevangeliet 5,1-15 et vektig budskap. Der møter vi de utstøtte - de som utfra den tids tenkning bar straffen i

form av sykdom for sine synder og som derfor ble utstøtt av samfunnet. Det var de blinde, lamme, vanføre. Det var dem som håpte på helbredelse slik som ikke så rent få håper på å vinne i Lotto. Sjansen for å lykkes var like liten. Blant dem var han som hadde håpet på helbredelse i 38 år. Troen bleknet. Han så seg selv som sjanseløs. Fra de hold som sier det kommer an på troen, ville han ikke ha mulighet til helbredelse. Han var blant de sjanseløse.

Helbredelse skjer tross manglende tro

Så skjer det likevel. Han møter Jesus og underet skjer. Men uten at den syke vet at det er Jesus. Jesus ser den sjanseløse, og han sprenger det som de «rettroende» tror er Gudgitte rammer. Jesus ser den som trenger han og spør ikke etter tro eller status. Jesus gir den sjanseløse livet tilbake. Helbredelsen forteller de rettroende at Jesus har tilgitt den syke hans synder, og det til og med uten at han visste hvem Jesus var og hadde tro. Helbredelsen bryter de rettroendes syn på hvem som tilhører Guds folk. Der Jesus er, får de sjanseløse fellesskap med Gud.

Hvor er Gud i dag?

Så kan vi også i kommende arbeidsår møtes i kirken hvor vi gang på gang har hørt og skal få høre vi er velkommen som vi er. Vi kan være rammet av sykdommer vi så inderlig ønsker å bli fri, og så blir vi det ikke - heller ikke når vi møter i kirken. «Hvor er Gud, når jeg blir rammet av en slik sykdom?» kan mange spørre. Spørsmålet er forståelig, men er det mulig å gi svar? Det er lett å bli enig om at verden er full av urettferdighet, sykdom og lidelse. Uansett hvor sterkt vi ønsker det skulle være annerledes, må vi godta at slik er verden. Men hvordan er det: Ønsker vi verden annerledes, fri fra urettferdighet, sykdom og lidelse - eller har vi mistet troen på at dette er mulig og sluttet å ønske? Hvis vi ønsket lever fremdeles, hvor kommer da dette gode ønsket fra? For har dette ønsket sjanse på å bli innfridd? Kan der være en annen virkelighet som gir dette ønsket næring slik at det ikke dør? Fra Bibelen leser vi om en engel som rørte ved vannet i Betesda (en engel er en budbærer fra Gud - kan være på sin plass å nevne det i disse tider). Når jord og himmel møtes, skjer underet - helbredelsen. Om helbredelsen skjer ved medisinsk behandling eller på mer underfullt vis, skjer tegnet på at Gud ikke har forlatt verden. Helbredelse er tegn på at Gud er nær. Om vi må

bøye oss for at vi lever i en verden fylt av urettferdigheter, sykdom og lidelse, betyr ikke det at vi er overlatt til oss selv. Om vi ikke blir helbredet er vi tross alt ikke overlatt til undergangen.

Helbredelsen

Ingen av oss har møtt han som etter 38 års sykdom ble helbredet i bibelfortellingen. Heller ikke han gikk fri døden til slutt. Helbredelsen tjente bare til en utsettelse av døden - en utsettelse som kunne være viktig nok - en utsettelse mange kunne ønsket seg, men så likevel. Overfor døden er vi til slutt sjanseløse alle sammen. Men er vi er overlatt til oss selv i dødens mørke? Kanskje noen synes jeg nå roter med virkelig bort fra spørsmålet om hvorfor ikke alle blir helbredet. For ikke å vri meg unna vil jeg stanse opp for selve ordet helbredelse. Helbredelse har med å bli gjort hel igjen å gjøre. Den som trenger helbredelse, har fått sår eller sykdom som trenger å bli helet. Å bli helbredet er å få gjenopprettet det som er gått i stykker - er å bli hel. Da vil jeg komme med den påstanden utfra erfaringer i møter med mennesker: Mennesker kan tross sin sykdom være mer hele mennesker - langt mer helbredet - en dem som ikke er syke. Når Jesus sier til han som ble helbredet da han møtte han igjen, at han ikke måtte synde for at ikke noe verre skulle hende han, peker han på at der er noe langt verre enn å bli rammet av sykdom - at livet kan gå i stykker på en langt verre måte - og det er å leve slik at vi mister fellesskapet med Gud. For da er vi overlatt til oss selv - til undergang og død. Og da er vi sjanseløse.

I kirken skal budskapet lyde at vi ikke er overlatt til oss selv. Vi er ikke sjanseløse - heller ikke overfor døden. Alt som skjer av godt uansett hvor det skjer, er tegn på at Gud er nær - at Gud er i verden - er tegn på at der er grunn til trygghet og håp om en himmel for oss sjanseløse.

Om vi må streve med sykdom og smerter - om helbredelsen uteblir i vårt liv - så er vi ikke overlatt til oss selv. På nytt tenker jeg på bildet på en journalists vegg; en dverg som går bortover en vei med et mål i det fjerne med følgende tekst under bildet: «God has'nt finished me yet.»

Alt godt som skjer, er uttrykk for at Gud ikke er ferdig med oss ennå. Der Gud gjennom Jesus får rom, der blir det framtid og håp. Der er den sjanseløses redning. Kanskje det kan være et budskap å ta med seg når det nå går mot høst. Budskapet skal lyde i kirken på nytt og på nytt! Derfor - vel møtt i kirken i det nye arbeidsåret! ●

Hverdag og helg nr 3/07. Bladet utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana, og sendes til alle hjem i menigheten. Vi tar med glede i mot artikler av ulike slag og gjerne også tips til reportasjer.

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller på e-post: storetveit.menighet@bkf.no
Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Redaktør: Bjarte Holme. Kasserer: Kjell-Erik Wiborg. Lokal kontaktinformasjon: Se side 13

Sentralredaksjon: Kun henvendelser angående stoff til bladet. All annen kontakt: se side 13
Redaktør: Jan Hanchen Michelsen, tlf. 55 23 25 47 - 906 87 317. E-post: post@dragefjellet.no
Journalist: Magne Fonn Hafskor, tlf. 55 39 04 40 - E-post: eyecu@online.no

Redaksjonsråd: Hans Jørgen Morvik, Frode Høyte og Sigmund Austrheim.

Grafisk produksjon: Dragefjellet: tlf. 55 23 25 47 - 906 87 317, e-post: post@dragefjellet.no (Filer over 5 mb sendes jan.hm@frisurf.no)
Trykk: Grafisk Trykk, Straume

Stoffdeadline neste nummer: mandag 1. oktober
Utgivelsesdag neste nummer: tirsdag 16. oktober

-Jeg har fått en sang i gave

Reisebrev fra Madagaskar sommeren 2007

«Nå vil hele menigheten synge en sang til deg, en sang til oppmuntring. Det er nr. 444 i den gassiske salmeboka.»

AV DIAKON LINDA BÅRDSEN

Settingen er en liten baptistkirke ni kilometer unna nærmeste by i den nordlige delen av Madagaskar. Der befant jeg meg en søndag formiddag i slutten av juni, sammen med min belgiske misjonærvenninnne. Hun er pinsevenn, men jobber altså som sykepleier på et sykehus drevet av baptister.

I helgene reiser hun som regel på besøk til de forskjellige landsbykirkene i distriktet utenfor byen hun bor i.

Vi hadde altså syklet ni kilometer for å komme dit vi var, ikke av de lengste turene. Pga. sterk motvind, sykkelproblemer og noe dårlig vei, kom vi litt for seint til gudstjenesten, men pytt, pytt. Nå var det bare å få skiftet til skjørt på nærmeste noenlunde private flekk (etter å ha skyssset unna ungene som kikket inn de glisne veggene på det halvferdige

huset), og så kunne vi gå inn og delta.

Litt seint husket jeg at på Madagaskar er det ikke uvanlig at en gjest blir bedt om å komme med en hilsen. Ikke så helt enkelt på gassisk når jeg i tillegg ble litt nervøs ved tanken, men det skulle nok gå. Dessuten hadde jeg venninna mi som kunne hjelpe til hvis det stokka seg til for meg.

Hva delte jeg med denne menigheten, da, sånn på sparket? Vel, det husker jeg ikke. Bortsett fra at jeg sa det var kjekt å få feire gudstjeneste i lag med dem, og at jeg delte noen bibelvers. Gaven jeg fikk fra dem gjorde nemlig sånn inntrykk på meg: hele menigheten sang salme nr. 444 som en oppmuntring til meg! Meg - denne ukjente gjesten fra et land langt unna, helt opplagt fra rike kår enn dem selv; jeg hadde sikkert også brukt for en oppmuntring, slik de fleste av oss har til tider. ●

Over: På kirkevei. Under: Landsbyen Ambodilengo, med den hvite kirken.

«Min Far, dette er barnet ditt.»

Og teksten i sangen? Den får du en smakebit av her – fritt oversatt:

Min Far, du som er full
av medlidenhet,
dette er barnet ditt
Hjertet mitt er fattig,
når jeg er langt fra deg

Jeg vandret rundt på søken
etter det gode
Og jeg prøvde alt jeg kom over
I mange år fulgte jeg min egen vilje
men jeg fant ikke det
som ga tilfredsstillelse

Jesus, livets brød og livets vann
det er du som stiller hjertets trang

Bustad: «Pent strøk i Bergen»

Ein kveld gjør eg ein tabbe, eg googlar meg sjølv. Det er slikt ein bør unngå. Det er opplagt over grensa til det sjølvopptatte, det er smått patetisk og rimelig håplaut. Men det er ei ny tid no, sladder blir ikkje lenger bare ytra i lukka rom eller bak ryggen din. Sladderer ligg open på nettet. Dessutan har eg ein plan, eg skal skrive ein artikkel om ein debatt eg er dratt inn i. Eg vil sjå kva som faktisk er skrive om saka.

Det endar slik det må. Kvelden går med til å lese kva ulike folk har skrive om meg. Det er ikkje bare oppbyggande. Som gammal pønkar liker eg det egalitære, at alle kan ytre seg, at alle kan synse i veg, det er noko fritt og råkknrål-aktig over det. Kanskje var det likevel betre den gongen pølsesnakket hørte heime på puben, over ein halvli- ter og glømt dagen etter? No ligg dei vakle- vorne ytringane der, og alle kan lese for all- tid, alt sølet folk seint og tidlig har velta ut av seg ved tastaturet.

På eit debattforum kalt Antipsykopaten finn eg ein tekst om Margreth Olins opp- rop for ein human flyktningepolitikk. Eg er sjølv ein av rundt hundre som har skrive under, fordi eg meiner at Norge har råd til vere meir raus. Ein bloggar som kallar seg Staalorm, er tydeligvis ueinig. Han har for- søkt å lage ei liste over dei som er med på oppropet. Eg trur hans poeng er at vi hun- dre kan skrive under med lett penn fordi vi bur i område som er velstående, homo- gene og utan flyktningar eller innvandra- rar.

Etter mitt namn står det: «Frode Gryt- ten: bosted: pent strøk i Bergen.» Det er ein sein kveld på Bønes, og eg kjenner meg urolig. Nokon veit kvar eg bur. Nokon veit kven eg er. Det er ikkje bare eg sjølv som har googla «Frode Grytten.» Det finst tre andre Frode Grytten-ar der ute, men Staal- orm veit at denne versjonen bur på Bønes, i eit pent strøk i Bergen. Dette er ein mann som gjerne underteiknar sine blogginn- legg med «hill deg» og generelt skriv slik at eg neppe kjem til å invitere han heim på ein kopp Friele-kaffi.

Neste reaksjon er at eg vil rykke ut og for- svare Bønes, skrive at dette er ein bra plass å

bu. Det er bra folk her, utsikta er bra, lufta er bra, Spar-butikken er bra, fotballaget er kanskje ikkje all verda, og det regnar litt for mykje, men det er ein verkeleg god plass å bu. Så kjem eg på at det ikkje er nødvendig å forsvare Bønes. Det er jo nettopp det som står på debattforumet: «Pent strøk i Ber- gen».

Staalorm skriv: «Kjekt å ha slike lister når historien skal skrives om 20-30 år.» Han meiner nok at vår del av verda står i fare for å bli oversvømt av folk med ein annan kul- turbakgrunn, og at det er snillistar som meg som gjør det mulig. Med ein meir hu- man flyktningepolitikk står vi i fare for å bli frihamn for all verdas lykkejegarar, slike som Olin og eg vil ta på med silkehanskar, om 20-30 år har vi hamna i ulykka.

Eg kjenner ei uro. For på eitt plan har Staalorm rett. Eg er privilegert, eg er kvit, eg bur bra, eg bur i eit område med stort sett rike, kvite folk. Bønes er gjerne konformt og homogent, og det plagar meg frå tid til anna. Vi manglar litt galskap og fargar på Bønes. Omtrent det einaste eksotiske er krydderdufta frå Olaf Ellingsen. Dette er ein soveby med 12000 rimelig vellykka folk.

Likevel tar han heilt feil. Ein ting er at det må vere lov å meine fritt uavhengig kva bakgrunn ein har. Det viktigaste er at eg meiner at alle må ha rett til å skape seg eit like godt liv som eg. Eit sinne veks i meg. I vekene før har ei lita gruppe afghanarar kjempa for å bli verande i Norge. Dei har gått i demonstrasjonstog frå Trondheim, og har fått vite av sentrale politikarar at dette viser at dei er spreke nok til å reise heim. Dei har slått opp telt utanfor Stor- tinget, og har fått høre frå den politiske eli-

Gjesteskribent Frode Grytten (f. 1960) er prisbelønt forfattar og journalist, oppgave- leg frå Odda. For romanen Bikubesong fekk Grytten Brageprisen i 1999 og vart no- minert til Nordisk Råds litteraturpris. I 2004 var han festspeldiktator under Dei Ny- norske Festspela. FOTO: HELGE SKODVIN

ten at ingenting er endra, anna enn at Oslo igjen har fått afghanarar på plenen.

Ein gong var dette eit raust land med små ressursar. No er det eit gjerrig land med store ressursar. Vi treng sårt arbeids- kraft, men sender 45 spreke og smarte af- ghanarar tilbake til ein krig vi sjølv har starta. Vi importerer polakkar til å fikse ba- deromma våre for ein billig penge, men vil ikkje at ungane deira skal ha kontantstøtta vår. Vi har eit byråkrati som er så opptatt av å behandle alle likt at dei har tatt til å be- handle alle uverdige, vi har politikarar som viser større omsorg for reglane enn for menneska.

Vi kallar dei lykkejegarar, og tidas moral er at dei bare får lov til å komme hit om dei er på flukt frå noko, ikkje om dei er på flukt til noko. Underteksten er at dei jaktar på vår rikdom, og at dei kjem for å ta frå oss alt vi har skapt. Men kven har ikkje ein slekt- ning som utvandra til USA då det var for skrint å bu i dette landet? Og kven har ikkje hørt om alle dei som flykta over grensa til Sverige då vi sjølv var krig?

Eg koplar frå nettet og går ut på altanen. Eg ser ut over Bønes og tenker at det er så stille. Heilt rolig. Dette er ein stille del av verda. Vi lever eit enkelt, godt liv. Eg tenker: Kven vil ikkje bu i eit pent strøk i Bergen? Og kven har lov til å ta frå eit menneske drømmen om litt lykke? ●

Engler ...?

Gotisk elfenbensengel, ca 1250, Louvre.

Sorgseminar for etterlatte

Menighetene i Fana prosti har i noen år hatt seminar om sorg hvert halvår, og vi inviterer også denne høsten til seminar. Sorg berører oss på mange måter, og du er velkommen til seminar enten det er kort eller lang tid siden dødsfallet.

Lørdag 13 oktober kl. 10.-14. i Skjold kirke, Peisestuen.
Seminalet er gratis.

PROGRAM:

- Hva er sorg og hva gjør sorgen med oss? Ved sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme (bildet)
- Lunch
- Samtale/ spørsmål
- Orientering om tilbud til etterlatte i Fana prosti

Spørsmål om seminaret og påmelding, kontakt diakon i Birkeland Tone Totland, tlf. 55 36 22 85/915 32 323
e-post: tone.totland@bkf.no
eller diakon i Storetveit/Bønes, Linda Bårdsen, tlf. 55 30 81 17
e-post: linda.bardsen@bkf.no

Det har vært mye snakk om engler i det siste. Mye humor og mye alvor. Mye avvisning og en del sterke fortellinger. Og noen som synes å sette englene i fokus for det meste.

AV IVAR BRAUT

Bibelen er ikke ukjent med englene. De tilhører Guds verden. Engel betyr budbringer.

I Det gamle testamente står det om englene at de er til Guds rådighet og lovpriser Gud (f.eks. Salme 103, v.20). Nytestamentet forteller om engler særlig ved de store hendelsene. Englene på Betlehemsmarkene julenatt er vel de mest omtalte. Av andre kjente fortellinger om engler er bebudelsen hos den unge Maria, at engelen styrker Jesus i Getsemane, at engelen velter steinen til side påskemorgen og at engelen er der når Jesus tas opp til himmelen. Vi merker oss at fokus er på Jesus Kristus og at Han står høyt over englene (Hebreeerbrevet kap.1). Det er ikke aktuelt i Bibelen å søke kontakt med englene, men heller å regne med at Gud har kontrollen og sender dem når han vil.

Og for å låne et sitat fra prost Trond Bakkevig: – Det er fint at man leter etter engler, men det ligger i englenes natur at de kommer til oss, uventet og gledelig, og ikke motsatt. De kjenne- tegnes av gode gjerninger.

En god, åpen og nøktern bok om engler i Bibelen er skrevet av Bjørdal/Skjevesland: Engelen ved din side (Oslo 1994). - Englene er skapt av Gud, heter det, og i kristen tro står englene for en himmelsk virkelighet i skaperverket. De er nær Gud, men er ikke slik som Gud, og de har ikke innsikt i Guds dypeste hemmeligheter. Derfor blir det også advart mot å tilbe englene (Kol.2,18 og Åpb.22, 8f)

«Englenes hær som myriader bortenfor fatteevne». Slik er en av beskrivelsene i den nevnte boken. Og en annen: «Deres nærvær og lovsang sprenger tid og rom; de understreker Guds storhet "fra evighet til evighet"; et kosmisk kor som tilber Gud.» Englene hører ikke denne verden til, og

de er omgitt av en himmelsk lysglans. Og det er noe eget å lese om gleden blant Guds engler når det tapte blir funnet igjen (Luk.15) og mennesker blir funnet av Gud.

Nei, vi mennesker sitter ikke med spakene til alle hemmeligheter, men vi har troen på Gud som gråter og smiler med oss, som kjemper og lider. I den forbindelse tror jeg vi må utvide hva vi mener med «englevakt». Det er bare ikke slik at Gud har gitt englevakt når det går bra og ellers ikke. Kan vi ikke snakke om englevakt både i liv og i død? Og at vi i tillit til Gud kan be om og stole på englevakt hele livet. Men da er det jo Gud Fader vi tror på og at Han har oversikten.

Et spesielt og sterkt ord av Jesus (Matteus kap.18, v.10) har ført til spørsmål om vi alle har en engel som bevarer oss: «Pass dere for å se med forakt på en eneste av disse små! For jeg sier dere: Deres engler i himmelen ser alltid min himmelske Fars åsyn».

- Hvordan forstå dette ordet? spør forfatterne av den nevnte «engleboken». - Neppe som en sikker grunn for å si at alle har sin engel, men gir en åpning for å tenke det og tro det. - Jesus vil si at disse minste, som andre lett forakter, står under en særlig beskyttelse. De bærer på en god hemmelighet. De har sine representanter ved den himmelske trone. Deres sak er alltid nærværende hos Gud. Han glemmer ikke sine små. De står alltid for hans øyne. ●

> andakt

Er du en som kan lytte? Kirkens SOS trenger flere medarbeidere!

Kirkens SOS starter kurs i samtaleferdigheter og krisehåndtering for nye frivillige medarbeidere til krisetelefonen. Kurset går på mandagskvelder med kursstart 8. oktober 2007. Medarbeidere har vakt ca. hver 12. dag, og får støtte og veiledning så lenge de er i tjeneste.

Hvert døgn tar nesten 600 mennesker kontakt med Kirkens SOS. Oppgaven for våre frivillige medarbeidere er å lytte til innringer, og tåle å møte et annet menneskes smerte og sorg. Vi svarer også på SOS-meldinger via internett. Medarbeidere skal ikke finne løsninger eller "gode råd". For å bli med må du være over 20 år.

Velkommen til en viktig og meningsfull tjeneste og et godt fellesskap! Ring oss på tlf. 55 32 58 45 på dagtid eller 480 35 841 kveld og helg. Du finner mer informasjon på www.kirkens-sos.no

 Kirkens SOS
ET MENNESKE Å PRATE MED
NÅR LIVET ER SOM VERST

GLEDEN I SORGEN: -

Målet med sorggruppene er å komme noen trappetrinn opp, sier Tone Totland (t.v.). - Der kan man kanskje finne «gleden i sorgen», sier Linda Bårdsen.

FOTO: MAGNE F. HAFSKOR

Gleden i sorgen

Tone Totland (49) og Linda Bårdsen (42) er diakoner i menighetene Birkeland og Storetveit/Bønes. Onsdag 12. september inviterer de sammen med menighetene i Fana til åpen samling for mennesker som opplever eller har opplevd samlivsbrudd.

AV MAGNE FONN HAFSKOR

Kveldens innleder er prest i Metodistkirken Rolf Hugo Hanssen, som selv har gått gjennom et samlivsbrudd.

- Etter samlingen vil vi invitere de fremmøtte til å delta i samtalegrupper, på samme måte som vi gjorde i fjor, forteller Tone Totland.

Mye humor

- Av rundt femti fremmøtte meldte 20 personer seg til slike grupper i fjor. Disse ble delt inn i fire grupper som hver hadde seks

samlinger med en frivillig som gruppeleder.

- **Hvorfor gjør dere dette?**

- Vi ønsker å være til hjelp for folk som har det vanskelig. Det handler om at kirken må ta folk sine liv på alvor. Mange sliter med skyldfølelse, skam og sorg etter et samlivsbrudd. Da kan det være godt å treffe andre mennesker som sliter med de samme følelsene. Mange tror det kan bli tungt og depressivt å delta i en slik gruppe, men erfaringen vår fra i fjor viser at det er påfallende mye humor i disse gruppene, sier Tone.

Uten masker

- Humor kan være frigjørende når man har det tungt. Mange sier de opplever det å le sammen som en pustepause fra alt det vanskelige, sier Linda.

Deltagerne i gruppene velger selv hva de vil dele med de andre. Samtidig er det godt å vite at det som blir sagt i gruppen, blir i gruppen.

- Folk spør meg hva jeg liker ved jobben min, sier Linda.

- Da svarer jeg alltid kontaktklubben for psykisk utviklingshemmede – fordi det er

så ekte, og sorggruppene – fordi vi her møter hverandre uten masker.

Da Linda var 12 år gammel, gikk foreldrene hennes fra hverandre.

- Jeg husker min mor sa at det hadde vært bedre om min far hadde dødd, for da hadde kjærligheten blitt bevart. Det var vondt å høre, forteller hun.

Rom og raushet

Så langt er det flest kvinner som har deltatt i disse gruppene.

- Hvorfor er det slik?

- Jeg tror menn er redde for å ta kontakt. De gråter heller alene i kinomørket enn sammen med andre i samme situasjon, sier Tone.

- **Dere ønsker å nå ut til mennesker uansett hvilket forhold de har til tro og kirke. Inkluderer dette også mennesker som har levd i partnerskap?**

- Ingen homofile har deltatt i gruppene så langt. Men jeg tror at hvis de hadde kommet, så hadde de opplevd rom og raushet, sier Tone. Linda er enig.

- Selv om den seksuelle legningen er forskjellig, så er sorgen den samme. ●

Sorgen det ikke sendes blomster til

En åpen samling for mennesker som erfarer eller har erfart samlivsbrudd.

Onsdag 12. september kl. 19 – 21.30 i Storetveit menighetshus, Kirkeveien 27, 5072 Bergen. Seminaret er gratis

Innleder:

Rolf Hugo Hanssen, prest i Metodistkirken

Temaer:

- Sorgreaksjoner – hva hjelper?

- Hvordan bearbeide?

- Hvordan komme videre?

- I tillegg berøres barns reaksjoner og hvordan få til gode ordninger.

Påmelding/spørsmål:

Diakon Linda Bårdsen, tlf. 55 30 81 17

- linda.bardsen@bckf.no

Diakon Tone Totland, tlf. 55 36 22 85

tone.totland@bckf.no

Menighetskons. Therese N. Mokkelbost

tlf. 55 30 81 02

Arr.: Menighetene i Fana prosti

Ole Paus til Skjold kirke:

Mer himmel, mer jord

- Kirken vår skal være et levende kulturhus hvor Guds nærvær formidles gjennom kunst og kultur, sier leder av kulturutvalget i Skjold menighet, Turid Müller. 21. oktober inviterer hun både de faste kirkegjengerne og andre interesserte til konsert med Ole Paus.

AV: MAGNE FONN HAFSKOR

- Hvorfor akkurat Ole Paus?

- Som kjent utøvende kunstner har han vist at han både har et forhold til den norske salmeskatten og til kirken generelt. Samtidig er han en artist som i god kristen ånd alltid har vist et sterkt og ekte engasjement for de som faller utenfor samfunnet.

Naturlig møtepunkt

Konserten blir det første arrangementet i regi av det nyopprettede kulturutvalget..

- Vårt ønske er å bli en fast del av de årlige kulturdagene i Fana og Ytrebygda. Programmet skal være av god kvalitet og rettet mot flest mulig av innbyggerne i bydelen.

- Dere vil nå ut?

- Det er viktig for oss å være en inkluderende menighet. Kulturprogrammet vårt skal være for hele menigheten, innbefattet de som ikke oppsøker kirken til vanlig. Vi vil at kirken skal være et naturlig møtepunkt for hele menigheten – også utenom gudstjenestene. Skjold menighet er kjent for å ha høy aktivitet på barne- og ungdomsarbeid, men vi har ikke vært flinke nok til å treffe folk midt i livet. Denne konserten burde være skreddersydd for et slikt publikum, avslutter Müller. ●

Billetter kan kjøpes på Billettservice
tlf.: 815 33 133/www.billettservice.no
eller ved inngangen før forestillingen.
Konserten starter kl. 21.00.

INKLUDERENDE KIRKE: -

Kulturprogrammet vårt skal være for hele menigheten, innbefattet de som ikke oppsøker kirken til vanlig, sier leder av kulturutvalget Turid Müller.

FOTO: PRIVAT

VICESANGER OG FORFATTER: Ole Paus

Ole Paus er født i 1947, og oppvokst i Oslo, Trondheim og Stockholm. I dag bor han på Frogner i Oslo.
FOTO: VERONICA VAN GRONINGEN/
WWW.KJENTFOLK.NO

På vei hjem

Ole Paus er en mann som aldri har vært redd for å ta ordet Gud i sin munn, og hadde religiøse/bibelske referanser i tekstene lenge før Nick Cave gjorde det.

AV DAG ARNE NILSSEN

Det tok helt av i 1991 med platen «Salmer På Veien Hjem» sammen med Kari Bremnes og Mari Boine, der hans nesten falske sang er hjerteskjærende ekte og hudløs. Han har også gjort mye arbeid for Frelsesarmeen og Kirkens Bymisjon.

I fjor jul spilte han inn en juleplate sammen med uteliggere og alko-

holikere på nederste rangtrinn. Tekstene hans har forandret seg. I begynnelsen var de personlige betraktninger, nå ser han verden ut fra karakterene i sangene – enten det er innvandrerbarn eller hjemløse.

De svakes parti

Ole Paus har alltid tatt de svakes parti, til og med nynazister har han klart å se menneskene i. Mottoet

hans har alltid vært aldri å sparke en som fra før ligger nede. Da den norske venstresiden hyllet Mao og Pol Pot på 70-tallet, var han en av de få som så galenskapen og turde å snakke dem imot. Det fikk han mye tyn for på den tiden. Nidvisene fra 70-tallets Paus-poster var egentlig uskyldige og søte, men vekket mye harme og bråk da de kom. Norge har sannelig forandret seg. ●

Historisk kildekritikk for unge lesere:

- Jeg ønsker å gi konfirmanter og andre ungdommer den intellektuelle selv tilliten som skal til for å finne frem til kunnskap selv og ta egne valg, sier historiker Per-Bjarne Ravnå (44). Nylig vant han bergensforlaget Mangschous fagbokkonkurranse for barn og ungdom med boken «Jakten på den virkelige Jesus».

Hva vet vi om Jesus?

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

- Det er vanskelig å skrive om Jesus. Kildene er mangelfulle og motsigende, og må tøyes og presses maksimalt, sier Ravnå.

- Rent faglig er det spennende å se hvor langt man kan gå. Det handler om å finne frem til brytningspunktene der kreativ historieskrivning går over til ren diktning.

Boken hans om den historiske Jesus tar unge lesere på alvor og har tillit til at de har evne til å følge med på kompliserte spørsmål.

- Jeg er ikke ute etter å overbevise leserne til å bli troende/ikketroende, men ønsker å inspirere konfirmanter og andre ungdommer til å gjøre seg egne refleksjoner. Presset på konfirmantene er stort, enten det heter «det må du finne ut av selv» eller «gjør som de voksne sier».

Forventningspress

Per-Bjarne Ravnå kommer fra Mosjøen i Nordland, men bor i Bodø. Han tok hovedfag i historie på Jesus-forskning, og har doktorgrad i romersk historie.

- Har du selv opplevd press fra omgivelsene?

Han blir stille lenge.

- Ja, det kan du si. Jeg vokste opp i et spesielt religiøst miljø. Nå er jeg ikketroende. Det var ikke noe opprivende brudd, men jeg kjenner igjen situasjonen som ung og individ der man møtes med forventninger og press. De fleste vil at barna deres skal tro det samme som dem selv.

Gresk genitiv

Ravnå er opptatt av å vekke kunnskapstørsten hos ungdommene.

- Kunnskap er makt. Har du kunnskap om

kristendommen og dens opprinnelse, stiller du sterkere. Men kunnskap er selvsagt ikke avgjørende for kristen tro.

- I boken din bruker du den gammelgreske genitivsformen Jesu når du omtaler bokens hovedperson, men holder deg til latinske bøyingsformer når du omtaler andre personer. Hvorfor er det slik?

- Konsulenten krevde at jeg brukte Jesu-formen i boken. Den er innarbeidet i språket, men jeg liker den ikke. Ved å bruke den, gir man Jesus spesialbehandling. Poenget mitt er det motsatte, nemlig å behandle Jesus som en hvilken som helst annen historisk person.

Reaksjoner

- Har du fått noen reaksjoner på boken?

- De sterkeste reaksjonene har jeg fått fra ateister som mener jeg lar kristendommen slippe for billig unna. Mange kristne miljøer er åpne og inkluderende, og har tatt godt mot boken.

- Hva er ditt bilde av den historiske Jesus?

- Jeg tror han var en person som oppdaget at han hadde evner til å helbrede syke. Mange av dem han hjalp var nok psykisk syke som han greide å nå inn til og roe ned. Jesus levde i et samfunn der religionen var svært levende, og han oppfattet seg selv som en agent for Gudsriket. Han har trodd at Gud kom til syne i denne verden gjennom ham, og at dette var et tegn på at Guds rike var nær.

Kilder

De viktigste kildene til kunnskap om Jesu liv er de fire evangeliene vi kjenner fra Det nye testamentet, selv om det finnes mange lignende tekster som var i omløp tidlig i kristendommens historie.

- Skulle jeg gjort utvalget på ny, hadde jeg

VIL NÅ UNGDOMMEN: - Det er viktig å vekke kunnskapstørsten hos ungdommene og sette dem på sporet av hvordan de kan gjøre seg opp egne tanker og meninger, sier Per-Bjarne Ravnå, forfatter av «Jakten på den virkelige Jesus».

valgt de samme fire evangeliene. Men jeg vil også tatt med Thomasevangeliet. Dette er kanskje det eldste av evangeliene, og består av en liste av sannsynligvis autentiske Jesusord.

- Forskere refererer også til den tapte teksten Q («Quelle», fra tysk, «kilde») som et felles utgangspunkt for evangeliene?

- Det er riktig. Når man sammenligner Lu-

En moderne Jesus-fortelling

Per-Bjarne Ravnå har brukt den kanadiske filmen «Jesus fra Montreal» (1989) i undervisningen på universitetet. - Pateren i filmen snakker om det behovet folk har for å møte den Jesus de kjenner fra evangeliene. Det skal man ha respekt for, sier Ravnå.

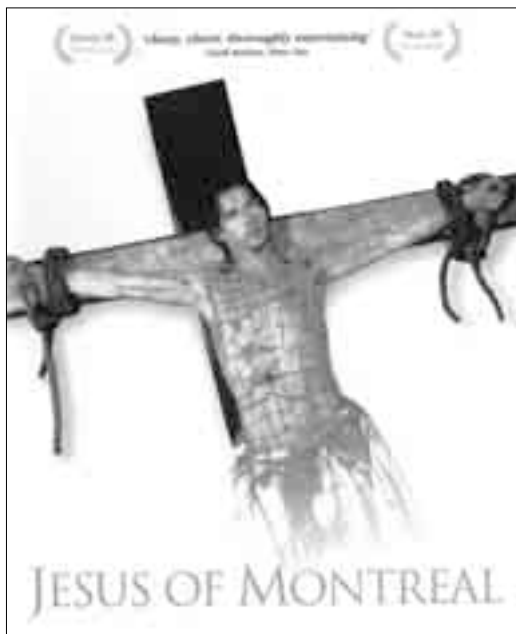
AV MAGNE FONN HAFSKOR

Filmen handler om en friteatergruppe som får i oppdrag fra den lokale pateren å modernisere kirkens årlige oppsetning av påskeevangeliet. Gruppen, ledet av den karismatiske Daniel Coloumbe (spilt av Lothaire Bluteau), tar seg store friheter – det mest dramatiske er at de trekker inn det 1800 år gamle ryktet om at faren til Jesus var en romersk soldat.

Yeshu ben Pandera

Dette ryktet ble først nedtegnet i «Det sanne ordet», et polemisk skrift mot den fremvoksende kristendommen av den greske filosofen Celsus. I boken hevder han at faren til Jesus var den romerske soldaten Pantera (Tiberius Iulius Abdes Panthera (ca. 22 f.kr. - 40 e.kr). Den jødiske lovsamlingen Tosefta (ca. 200 e.kr) nevner en Yeshu ben Pandera («Jesus, sønn av Pandera») som levde i Palestina på Jesu tid.

- Som historiker er det viktig at jeg ikke

JESUS FRA MONTREAL: Filmen gir en moderne vinkling på Jesu liv, samtidig som den viser respekt for tradisjonen og den Jesus vi kjenner gjennom evangeliene, mener Per-Bjarne Ravnå.

AMOR LIBRORUM NOS UNIT: «Kjærligheten til bøkene forener oss» er det poetiske mottoet til UiBs historisk-filosofiske fakultetsbibliotek.

blander meg opp i livs-synet til folk. Når jeg uttaler meg som fagperson, er det i forhold til de historiske kildene.

Jeg kan ikke uttale meg om Jesus var Guds sønn. Det er det opp til teologene å avgjøre, sier Ravnå. ●

kas og Matteus, ser man at mye er likt. Noe er helt tydelig hentet fra Markus. Men det er også en del som er gjengitt ganske likt, som ikke er fra Markus. Dette tyder på en felles kilde.

Mannen fra Nasaret

Lukas og Matteus skrev begge historiene ned en gang mellom år 80 og 90.

- Matteus var orientert i jødisk retning, mens Lukas skrev for et allment gresk publikum. Begge har brukt Markus som utgangspunkt – og Q.

- Kan dette stoffet være hentet fra en muntlig tradisjon?

- Nei, for Jesusordene kommer i samme rekkefølge hos begge evangelistene. Noen mener forklaringen er så enkel som at Lukas har lest Matteus. Samtidig skriver de svært ulike fortellinger om hendelsene rundt Jesu fødsel, der det eneste som er felles er at Jesus ble født i Betlehem. Dette tyder på at de skriver uavhengig av hverandre.

- Ble Jesus født i Betlehem?

- Profetiene sa at Messias skulle fødes i Davids by, Betlehem. Den virkelige Jesus ble sannsynligvis født og vokste opp i Nasaret, slutter Per-Bjarne Ravnå. ●

> aktuelt

Kristian Helland gir seg i bypolitikken:

Den vennlige ordføreren

- La skolen få arbeidsro! er en av oppfordringene varaordfører Kristian Helland (60) gir sine kolleger når han nå trekker seg fra bypolitikken etter 14 år.

AV MAGNE FONN HAFSKOR

- Jeg er fortsatt fylkesleder i Hordaland KrF, så jeg forlater ikke politikken helt. Men jeg stiller ikke som KrF-kandidat til høstens lokalvalg, sier Helland.

11. september 2001

Det var etter stortingsvalget i 2001 Kristian Helland ble bedt om å overta vervet som ordfører i Bergen, da sittende KrF-ordfører Ingmar Ljones hadde fått plass på Stortinget.

- Spørsmålet fikk jeg i en rosa sofa på hotell Terminus under en større KrF-samling. Det var det mest overraskende spørsmål jeg har fått i hele mitt liv. Jeg måtte ta litt betenkningstid for å rådføre meg med familien før jeg svarte ja.

«Bergensordfører med ryfylkedialekt» stod det med krigstyper på forsiden av Bergens Tidende dagen etter, samme dag som det dramatiske angrepet på tvillingtårnene i New York.

- Alt annet kom i skyggen av verdensbegivenhetene i denne tiden. Jeg husker en fjernsynsjournalist spurte meg hva jeg følte om å bli ordfører i Bergen. «Det føles som enkle, hverdagslige ting i forhold til det som skjer rundt oss nå,» svarte jeg da.

Humor og vennlighet

På det første bystyremøtet etter stortingsvalget ble Kristian Helland valgt som ordfører med

stort flertall i en byregjering bestående av koalisjonen AP, SP og KrF.

- Du fikk gode skussmål fra dine kollegaer i bystyret?

- Ja, det var en god støtte. Det meste går bra med litt humor og vennlighet.

Etter to år som ordfører var det nytt lokalvalg.

- Det gikk dårlig med økonomien i byen, og både KrF og AP gjorde dårlige valg. Vi la derfor frem et forslag om å danne byråd sammen med Høyre. Forutsetningen var at Fremskrittspartiet ikke ble med. Høyre ble svært overrasket, og jeg husker ennå hvordan Herman Friele himlet med øynene.

- Kritiske røster har hevdet at dere lurte velgerne?

- Det er jeg ikke enig i. Som små partier brukte vi den makten vi hadde. Siden valgresultatet ble som det ble, kunne vi avgjøre hvilken side som fikk byrådet, sier varaordfører Helland.

Skolepolitikk

Foran det kommende lokalvalget er Bergen kommune i en helt annen økonomisk situasjon.

- Det er mange grunner til at økonomien i Bergen er bedre nå enn foran forrige valg. Men byrådet må få lov til å ta sin del av æren for dette. Vi har styrt stramt og målrettet under en hovedmålsetting om å få Bergen på fot igjen økonomisk. En politikers fremste oppgave er å prioritere, sier Helland, og poengte-

rer at byen også fremover trenger politikere som kan si både ja og nei.

Skolepolitikken er et område der Kristian Helland gjerne skulle gjort mer.

- Bergen vokser hurtig, og skolene må stadig utvides. Det er en kjempeutfordring å følge dette opp, en utfordring som kommende bystyreprerentanter må ta på alvor!

«Långsamma endringar»

Som gammel lærer er Kristian også svært opptatt av skolens innhold.

- Finsk skolepolitikk står frem som et lysende forbilde i Norden. Jeg spurte en finsk politiker en gang om bakgrunnen for denne suksessen. «Vi har gjort långsamma endringar» svarte han. Jeg tror det å tenke långsiktig er nøkkelen til den gode skolen. Min utfordring til politikerne er derfor å gi skolen arbeidsro! Vi kan ikke hele tiden komme trekkende med nye pedagogiske prinsipper.

- Hva kan foreldre gjøre for skolebarna sine?

- Det viktigste er å gi dem gode holdninger og verdier. Dersom foreldrene snakker positivt om lærerne og skolen, vil dette gi barna den beste muligheten til å ta mot den undervisningen de får.

Bybane

- Er det andre politiske saker du brenner for?

> profil

- KrF Bergen er blitt mer og mer tydelig som et miljøparti. Det synes jeg er gledelig. Det vi ser nå er konsekvensene av de siste hundre års rovdrift på klostrens ressurser. Verden og Norge trenger politikere med mot til å trekke nødvendige politiske konklusjoner, understreker han.

- Har vi slike politikere i Norge i dag?

TROPEHJELM: Hjelmen har tilhørt en soldat i Haile Selassies regjeringshær. - Jeg fikk den som takk for et kurs jeg holdt for nordiske misjonærer i Etiopia, forteller Kristian Helland.

Mangfoldig formidler

- **Pedagogikken har stått langt fremme i alt jeg har gjort, sier Kristian Helland. Han kan se tilbake på en yrkeskarriere som avspeiler hans mangfoldige interesser og sterke formidlingsevne.**

AV MAGNE FONN HAFSKOR

Kristian Helland er opprinnelig fra Strand i Ryfylke, og kom første gang til Bergen i 1974. Han begynte da som lærer på Indremisjonsforbundets bibelskole, før skolen flyttet inn i nye lokaler på Bildøy i 1983. Det var et stort og kostbart prosjekt for Indremisjonen, der Helland fikk hovedansvaret for å skaffe økonomiske midler.

- Jeg sier ofte at jeg jobbet som profesjonell pengeinnsamler noen år. Totalt samlet jeg inn rundt 37 millioner kroner.

Eg undrast

I 1986 ble Kristian rektor ved Rauna Folkehøgskole i Molde før han kom tilbake, som leder av Norsk Lærerakademis høyskole i Sandviken.

- Pedagogikken har stått langt fremme i alt jeg har gjort, fra det å undervise og stå på talerstolen i bystyresalen til skribentvirksomhet og komponering av musikk.

- Har du skrevet musikk?

- Jeg er den eneste toppolitiker i Bergen med TONO-medlemskap. Det er jeg litt stolt over. Helland setter seg bort til pianoet, blar i noen notebøker.

- Denne heter «Eg undrast». Han legger hendene på tangentene og fyller stuen med fløyelsmykt pianospill og en øvet sangstemme.

Pietist i kulturkamp

- **Du har også skrevet en bok om Nils Lavik, partibygger og KrFs første stortingsrepresentant. Hvordan ble denne til?**

- Jeg har alltid vært interessert i KrFs historie. Det var tidligere professor ved Lærerakademiet, Asbjørn Tveiten som gjorde meg oppmerksom på at Lavik skrev dagbøker om denne viktige perioden. Lavik var en hardtarbeidende indremisjonsleder, han skrev salmer og sanger, og var opptatt av nynorsksak, avholdsbevegelse og forkynning. Men Nils Lavik hadde også et tvetydig forhold til politikken. «Politikken hugstel meg ikkje. Det kjem so ofte for meg at eg kunde nytta tidi til noko betre.», skriver han.

- Hva med deg, hugstel politikken deg?

- Den har gjort det. Det har vært en stor og interessant opplevelse å få delta i bergenspolitikken.

- Er det episoder du spesielt vil trekke frem?

- Det er vanskelig, det har vært så mye. Noen ganger har jeg kunnet hjelpe enkeltmennesker som ikke har nådd frem i systemet på andre måter. Jeg har noen rørende takkebrev liggende i arkivet mitt. Det gjør godt å tenke tilbake på, avslutter Helland. ●

- Det er vanskelig å svare på. Men faren for populisme er åpenbar også på dette området.

Helland mener at bygging av bybane og satsing på kollektivtrafikk er gode miljøløstak for Bergen.

- På sikt er det utenkelig at Bergen kan løse sine samferdselsutfordringer uten et byomfattende bybanenett, avslutter avtroppende varaordfører Kristian Helland. ●

Eg undrast mang ein gong
1987 Kristian Helland 1987

EG UNDRAST: En av de mange salmer og sanger Helland har komponert.

Eyvind Skeie besøker Slettebakken kirke

- inviterer til salmekveld
onsdag 26. september
kl. 19.30

Eyvind Skeie (bildet)
fyller 60 år 5. november
og gir ut en bok med 316
av sine salmer.

AV OLAV ØGAARD

Samtidig legger han ut på «Turné 316» som består av 45 salmekvelder i kirker over hele Norge. I Bergen er det altså Slettebakken kirke som får besøk, i tillegg til at det blir seminar på Lærerakademiet torsdag.

«Turné 316» er et samarbeid mellom Eyvind Skeie og lokale arrangører. Her vil det si Slettebakken Motettkor og solist Ingrid Trættestad - i tillegg til at Eyvind Skeie vil være solist. Ved orgel og piano: Olav Øgaard.

Turné 316

Innholdet i turneen består av salmer fra boken «316 utvalgte salmer». Salmene finnes med

noter og besifring i boken. Boken kan kjøpes for kr. 200,- (normal pris kr. 248) i forbindelse med salmekvelden. Salmene blir fremført av kor og solister sammen med menigheten. Salmekvelden vil ha en uformell tone der Skeie fungerer som konferansier og introduserer salmene underveis.

Billetter kr. 100,- ved inngangen.

Vi føler oss beæret over at Eyvind Skeie i Bergen valgte Slettebakken, og synes det er en stor begivenhet å få besøk av en av vår tids aller største salmediktere. ●

Vil du støtte KIA Bjørgvins arbeid?

Det kan du bl.a. gjøre ved å kjøpe lodd i den årlige utlodningen. Det koster kr. 5 pr. lodd og en hel basarbok kr. 250.

1. gevinst er et gavekort fra Color Line: Cruise for 2 personer inkl. utvendig dobbelugar Bergen-Hirtshals. Trekning 21. okt.

Neste år har KIA Bjørgvin 30 års jubileum. KIA Bjørgvin har norskundervisning, leksehjelp, vennekontakttjeneste, besøkstjeneste, intl. leir. I tillegg kommer månedlige KIA-samlinger i «Betlehem» og engelskspråklige gudstjenester på Fantoft Studentby. Det er også mulighet for fast givertjeneste.

Kontakt 55 31 98 38/924 05 871, e-post: bjorgvin@kianorge.no for å kjøpe lodd. Takk for forbønn og økonomisk støtte.

TOR ØVIND SANDAKER - REGIONLEDER.

Solstrands Begravelsesbyrå

Harman Fougst. 11, 5007 Bergen

Telefon 55 55 16 16 hele døgnet

E-post: post@solstrands.no

Vår erfaring - din trygghet

Dahls Begravelsesbyrå

ETABLERT 1933

Har som familiebyrå levert sine tjenester i mer enn 60 år i Fana og hele Sør-Bergen.

Byrået har gjennom årene opparbeidet en framrykksinnslap som bærer til en verdighet og stil som de som trenger oss set i verdsette. Dette gjør vi på de plassenes premisser, enten man vil at vi skal gjøre alt, eller man vil ha råd og delta selv i forberedelsene til gravferden.

TLF. 55 13 15 00

HELE DØGNET

APELTUNVEGEN 1, 5222 NESTTUN

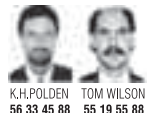
STOR PARKERINGSPLASS

VI KOMMER OGSÅ TIL HJEMMEKONFERANSE

DAG / KVELD

Døgnrent Kjell Rein Dahl privat 55 10 25 95

BERGEN OG OMEGN BEGRAVELSESHJELP

K.H. POLDEN 56 33 45 88
TOM WILSON 55 19 55 88

Teatergt. 20, 5010 Bergen

Tlf. 55 21 44 50

Mobil 917 51 700

- DØGNVAKT
- PARKERING
- BLOMSTER
- MONUMENTER

Hvordan har du det EGENTLIG?

Krisetelefon
815 33 300

E-posttjeneste
www.kirkens-sos.no

 Kirkens SOS

ET MENNESKE Å PRATE MED
NÅR LIVET ER SOM VERST

Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10

Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.

E-post:
sylvi@fanaposten.no

Husk på dåpsbarna!

Gode bøker og
god musikk får du hos

Bok & Media Vestbok

Vetrlidsallmenningen 1
tlf. 55 31 79 63 post@vestbok.no
www.vestbok.no

Velkommen til

FANA SPAREBANK
- en bank å stole på

tlf. 55 91 98 00
www.fanasparebank.no

Hvem-hva-hvor i Storetveit menighet Telefoner besvares hverdager kl 0800-1500

STABEN, STORETVEIT MENIGHET

Storetveit kirke

Kirkeveien 27, 5072 Bergen
 telefon 55 30 81 10
 telefaks 55 30 81 19
 storetveit.menighet@bkf.no

Sogneprest Bjarte Holme

telefon 55 30 81 12
 telefon, privat 55 28 36 58
 e-post bjarte.holme@bkf.no

Konsulent Therese N. Mokkalbost

telefon 55 59 71 85
 privat 55 91 31 36
 e-post bones.menighet@bkf.no

Sogneprest Kari Vatne (Bønnes)

telefon 55 30 81 12
 telefon, privat 913 30 556
 e-post kari.vatne@bkf.no

Kapellan Inge Høyland

telefon 55 30 81 16
 telefon, privat 415 63 972
 e-post inge.hoyland@bkf.no

Organist Ruth Bakke Haug

tirsdag 14.00-16.00
 telefon 55 30 81 14
 e-post: rutb@start.no

Kateket Bodil Dyrøy Bredholt

telefon 55 30 81 18
 e-post bodil.bredholt@bkf.no

Diakon Linda Bårdsen

telefon 55 30 81 17
 e-post linda.bardsen@bkf.no

Kirketjener Arthur Nordeide

telefon 55 28 17 10

Helgekirketjener Per-Atle Holsen

telefon 55281710

ANDRE KONTAKTER

Storetveit menighetsråd

Leder Mette Lawlor
 telefon 55 28 08 87
 e-post mettela@hotmail.com

Kulturutvalget

Kari Meltzer, telefon . . . 55 28 86 00
 . . . kari.meltzer@dot.hordaland.org

Bibelgruppetjenesten

Sosialt samvær og samtale om tro
 Kontaktperson: Bjarte Holme
 Telefon 55 30 81 12

Storetveit Menighetsbarnehave

Kirkeveien 27, tlf 55 28 24 28

Storetveit Barnegospel

Øvelse hver onsdag kl. 17.45-18.45 i menighetshuset. Grete S. Meyer
 telefon 55 28 39 60

AGAPE Gospelkor

Øver hver tirsdag i kirken kl. 19.30
 Ruth Bakke Haug 55 12 45 87
 e-post: rutb@start.no
 Nettside: www.agapegospel.no

1. Fjøsanger NSF

Kontakt: Njål Farestveit
 telefon . . . 55 10 51 13/997 15 116

Kontaktklubben for psykisk utviklingshemmede

Møtes hver 2. torsdag i menighetshuset. Diakon Linda Bårdsen
 telefon 55 30 81 17

Diakoniutvalget

Diakon Linda Bårdsen
 telefon 55 30 81 17
 Bankgiro 9524.05.03493

Aktiv Fritid for pensjonister

Annenhver tirsdag kl. 11.30-13.30
 Kontakt diakon Linda Bårdsen
 telefon 55 30 81 17
 Ragnhild Thistel 55 29 14 56

Kjøring

Guri Westfal-Larsen
 telefon 55 91 21 42

FELLES AKTIVITETER BØNES OG STORETVEIT

Klubben

Jenny Austrheim
 telefon 55 12 07 66
 mobil 924 66 652

Diakoniutvalget

Bankgiro 9524.05.03493

Besøktjeneste

For den som ønsker besøk eller å bli besøker. Sorggruppe ved skilsmisse/dødsfall. Kontaktperson for alle disse felles aktiviteter: Diakon, telefon 55 30 81 17

Givertjenesten:

Bankgiro 9524.05.03493

Åpen kirke på Bønnes

Tors kl. 12-13 er Bønnes kirke åpen. Om du vil søke stillheten, tenne lys, eller samtale med noen er du hjertelig velkommen. Diakon Linda Bårdsen eller noen fra diakoniutvalget vil være til stede.

Du finner oss fire steder i Bergen og omegn

FANA:
 Fanaveien 13, tlf. 55 13 34 30
Åpningstider:
 Man-fre 09.00-19.00
 Lør 09.00-15.00

MINDE:
 Conrad Mohrsvei 7, tlf. 55 27 37 47
 Nytt utsalg. Innkjøpsel v/Kanalveien

Åpningstider:
 Man-ons 09.00-17.00
 Tor og fre 09.00-19.00
 Lør 09.00-15.00

ÅSANE:
 Åsane Industrihus,
 Liamyrane 6, tlf. 55 18 84 50
Åpningstider:
 Man-ons 09.00-17.00
 Tor og fre 09.00-19.00
 Lør 09.00-15.00

SOTRA:
 Sartor helsehus, tlf. 56 31 56 50
Åpningstider:
 Man-ons 10.00-17.00
 Tor og fre 10.00-19.00
 Lør 10.00-15.00

www.steen-hansen.no

Kontaktklubben

Her er høstens program for Kontaktklubben i Storetveit, klubben for psykisk utviklingshemmede, støttekontakter og familier.

Hjertelig velkomne til Storetveit menighetshus, Kirkeveien 27 følgende torsdager kl 18.30 – 20.30:

30. aug. Klubb
 13. sept. Klubb

27. sept.	Kontaktkveld med familie, avsl. i kirken	(mer info kommer senere)
11. okt.	Klubb	13. des juleavslutning
25. okt.	Klubb	Ta med noen venner til en kveld med spill og sang, dans og lek, kaffemat, prat og fortellerkrok. ●
8. nov.	Kontaktkveld med familie, avsl. i kirken	
22. nov.	Klubb	
6. des.	Merk: I Bønnes kirke: Konsert med blant annet Tor Endresen	Vennlig hilsen Kontaktklubben v/diakon Linda Bårdsen, 55 30 81 17 - linda.bardsen@bkf.no

Onsdag – åpen kirke – menighetens hverdagskveld

Menighetsrådet har ønsket en kveld i uken hvor det er mulig å komme sammen og ha fellesskap i hverdagen. Onsdager har pekt seg ut, og arbeid er i gang med programmet. Dette vil bli kunngjort ved gudstjenester, plakater og i kommende nummer av menighetsbladet.

Men fra første onsdag i september blir det åpen kirke fra kl 19 med Barbro Husdal (sang) og Carsten Dyngeland (bildet). Flere

har spurt om disse kveldene kunne komme tilbake igjen, og vi er Barbro og Carsten dypt takknemlig for at de tar fatt igjen.

Tanken er som sist at kirken er åpen og at en kan gå inn, ha mulighet til ettertanke og bønn, til å lytte til

musikk og sang, til å kunne tenne lys, og så gå igjen når en føler for det. Kirken vil være åpen ca. tre kvarter.

Enkelte ganger blir det invitert til et enkelt kveldsmåltid på menighetshuset kl.2000 hvor det i tilknytning til måltidet for eksempel blir holdt en bibeltime eller tatt opp et aktuelt tema. I skrivende stund er ikke detaljene klare.

Men nå: Vel møtt til Åpen kirke fra første onsdag i september kl.1900!

Vi takker og ber AV KARI VATNE

Uke 35 Vi takker for skolene og arbeidet de gjør. Vi ber for barn og ungdom som starter et nytt skoleår. Vi ber for lærerne og de som har ansvar for skolene.

Uke 36 Vi takker for alt barne- og ungdomsarbeid som nå starter et nytt semester. Vi takker for ledere og deltakere. Vi ber for vårt barne- og ungdomsarbeid, at det gjør våre barn og unge bedre kjent med Kristus, og at de får tilhørighet til menigheten. Vi ber også for møtet mellom politikere og kirken 4. september.

Uke 37 Vi takker for nye grupper av konfirmanter. Vi ber for konfirquantene, og for menigheten at den må ta imot konfirquantene på en god måte. Vi ber også for kommune og fylkestingsvalget og for dem som gjennom valget har fått ansvar for vårt samfunn og vår kirke.

Uke 38 Vi takker for nye ansatte i menigheten. Vi takker også for alle frivillige medarbeidere. Vi ber for våre prestes, diakon, kateket, organister, kirketjenere, menighetskonsulent og frivillighetskoordinator. Vi ber for de som har det administrative ansvaret for vår kirke.

Uke 39 Vi takker for gudstjenestene og for muligheten til å samles til gudstjeneste. Vi ber om at mange må finne sin vei til gudstjenestene og at gudstjenestene må være til glede og gagn for menighetens mennesker.

Uke 40 Vi takker for at det er mulig å ta en pause i arbeidet. Vi takker for alle som har mulighet til å ha høstferie. Vi ber for høstferien, at den blir til å samle nye krefter, og gir gode opplevelser. Vi ber også for alle dem som ikke kan ta høstferie. Vi ber for dem som er avhengig av hjelp og for alle ensomme.

Uke 41. Vi takker for menighetens kulturarbeid og for muligheten til å samles om interessante emner. Vi ber for arbeidet med et rikt og variert kulturtilbud i vår menighet. Vi ber også for biskop, prost og fellesråd.

Uke 42. Vi takker for diakonutvalget og det arbeidet de gjør. Vi ber for arbeidet blant sørgende, blant eldre og uføre og for alt omsorgsarbeid i vår menighet og vårt samfunn.

Uke 43. Vi takker dåpsbarn, for menighetens dåpsopplæring ved kateket og dåpsopplæringsutvalg. Vi ber for foreldre og familier, for oppdragelse og påvirkning som de gir barna. Vi ber også for søndagsskole, speidere, barnekor og andre grupper for de små. ●

fru Blomst

Din nye blomstrende nærbutikk på Midtun. Vakkert blomsterbinderi til begravelse, bryllup, konfirmasjon og dåp. Daglig utkjøring. Velkommen!

Annonsen gir deg 10 prosent rabatt.

Hardangervn. 21 v/Skoringen. Fri parkering
Åpningstider: 10-17 tor 10-19 lør: 10-15

Tlf: 55 10 00 50 • www.frubloomst.no
Blomsterformidling over hele verden

Diakoniens dag i Storetveit

Velkommen til å feire Diakoniens dag i Storetveit
søndag 14. oktober.

Den dagen setter vi fokus på det sosiale og fellesskapsbyggende arbeidet i menigheten. Det blir en flott fest for hele menighetsfamilien, for vi har lagt feiringen til en familiegudstjeneste, og vi får innslag ved bl.a. Barnegospel og Kontaktklubben.

Det foregår mye godt arbeid i Storetveit, men vi har også mer vi gjerne skulle ha gjort. Kanskje nettopp du har noe du har lyst til å engasjere deg i? Det kan være som kirkevert, besøksvenn, sjåfør for forskjellige arrangementer, medhjelper på hyggetreff og middagstreff, ved å delta i sorgarbeidet osv.

Ta gjerne kontakt med undertegnede – enten på Diakoniens dag, eller direkte på menighetskontoret. ●

For kirkeskyss den 14. oktober, kontakt:

Diakon Linda Bårdsen: 55 30 81 17 -
linda.bardsen@bckf.no eller Guri Westfal-
Larsen: 55 91 21 42 (også kirkeskyss generelt)

Det siste store ordet

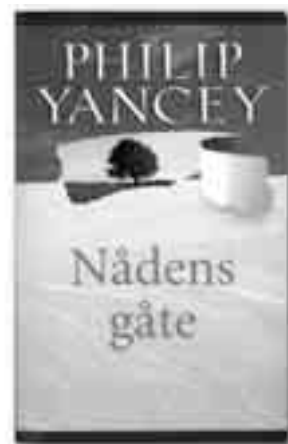
Bokanmeldelse

NÅDENS GÅTE AV PHILIP YANCEY.
LUTHER, 2000. AV DIAKON LINDA BÅRDSSEN

Vi omgir oss med ord hele dagen. Sier dem, leser dem, skriver dem - misbruker dem. Som kirke flommer vi til tider over av ord... Men ord har det med å forfalle med bruken av dem. Finnes det i det hele tatt noe ord som fortsatt står seg?

Den amerikanske forfatteren Philip Yancey (bildet) har skrevet en bok om nåde - «det siste store ordet», som han kaller det. I all bruk av det ordet finner vi nemlig rester av glansen som omgav originalen. Det ligger der under hele vår kultur, som et grunnvannsbasseng, og minner oss om at gode ting ikke kommer fra våre anstrengelser, men fra Guds nåde. Og tross dagens sekularisering, strekker røttene våre seg i retning av nåden.

Men hvordan er det vi som kirke formidler nåden? Philip Yancey (bildet) uttaler seg nærgående og kritisk, og stiller det betimelige spørsmålet «Hva er det som har hendt?» For i vår tid ser vi at de menneskene som følte at de kunne søke tilflukt hos Jesus, ikke lenger føler seg velkomne i kirken. I kirken kan man gå når man har fått fikset det som gikk galt, ikke før, er det mange som opplever. «Da har de et feil bilde av kirken,» er det flere

som nå vil innvende. Ja, mulig det, men hva er det som gir dette feile bildet? Og hvordan kan vi snu det?

For meg har boka til Philip Yancey både vært oppbyggelig og en tankevekker. Oppbyggelig fordi den har gitt meg større tro på Guds nåde (det er nemlig så vanskelig å fatte at den er der alltid), og så samtidig utfordret meg på hvordan vi som kirke får vist verden rundt oss denne nåden. Den er det nemlig kun kirken som kan tilby, i en verden som på mange måter er full av det motsatte. ●

Bjergvin
BEGRAVELSISBYRÅ

Eilif Andersen
DOGNVAKT 55 20 23 00
Narviksveien 8, Landas

MINST en gang i uken

safari

ODFJELL
N-5826 Bergen

KRISTEN MOHOLT

ELEKTRO-MEKANISK VERKSTED

HANS CLAUSSEN A/S
AGENTUR
BERGEN

MINDE
Minde Allé Tlf. 55 30 37 80 Faks 55 30 37 81

**Hans klær
hos Hans H.**

Strandgaten,
Åsane, Vestkanten
Lagunen

TINE
TINE Meieriet Vest

BERGEN FYSIOTERAPIKLINIKK
FYSIOTERAPIVAKTEN

Fysioterapeut Åse Birkhaug
Valkendorfsgt. 9 (Bersthuset), 5012 Bergen
Tlf. 55 56 08 20 - 906 97 379
firmapost@fysioterapivakten.no

www.fysioterapivakten.no

Varme As

Minde Allé 40, 5068 Bergen
Telefon: 55 38 11 50 - Fax: 55 38 11 51
www.varme.no

REMA 1000
WERGELAND

Lagunenveien 2, 5067 Bergen
Telefon: 55 26 71 50

Minde Trelast

GIUVSPESIALISTEN

Minde Allé 19 A, N-5073 Bergen
Tlf. 55 29 88 98 Fax 55 20 12 80

Bara Gruppen AS
Strandgaten 13, 5013 Bergen Telefon 55 30 62 00

WESTFAL-LARSEN & Co. AS
SHIPOWNERS

B. Fondenes A/S
Aut. Rørleggerfirma

Fantoftneset 1, 5072 Bergen
P.B 35 Fantoft, 5899 Bergen

telefon: 55 31 18 00
telefaks: 55 31 18 01
mobil: 951 20 640

Høytrykk-/stake-/TV-bil

ÅGE J. **Monsen** A/S

AUT. EL. INSTALLATØR

**Vi utfører alt innen
rehabilitering og
nymontering av
elektriske anlegg**

Edv. Griegsvei 3b
5059 Bergen

Tlf: 55 29 39 40/42
Mobil: 932 16 491 / 474 59 926

*Vi kan hjelpe til med rådgivning/
tilrettelegging ved begravelser/bisettelser*

RAGNILD THORSHEIM KRISTING
GRAVFERDSHJELPEN

Hele døgnet
Tlf. 55 28 05 22

Hågerupåvei 32X, 5093 BERGEN

Begravelses-
byrået i **FYLLINGSDALEN**

55 15 40 90
HELE DØGNET

Kommer i hjemmet for samtale.

O. Abbeffissen Begravelsesbyrå e.s.

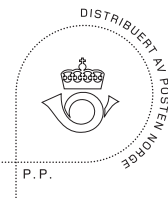
Folke Bardottesvei 44-46
Spectrum v/Oasen - 5147 Fyllingsdalen

Returadresse:

Storetveit kirke
Kirkeveien 27
5072 Bergen

B

NORGE

FULLDISTRIBUSJON

døpte

- 02.06 Ida Victoria Toft Røsok
03.06 Elisabeth Eide Tveit
Erling Frigstad Aarbø
Rachel Ann Rød Lamp
Michelle Beick Espetvedt
Nikolay C. Ravn Kaland
Tobias Andersen Fossdal
10.06 Didrik Suhr Lunde
Mathias Greve-Isdahl
Mohn
17.06 Even Horntvedt Toften
Oskar Bakke
24.06 Mathilde Vattekar
Sebastian Ingebrigtsen
Emmelin Marsteen
Joel Bardsley
01.07 Miriam Mollestad
Rolf Westfal-Larsen
08.07 Amalie Storheim
Erica Sofie Strømsøy
Bella Wiig Carlsen
22.07 Sara Madelén Moss
Ludvik Moe-Nilssen
Nedreås
Diana Linea James-Olsen
29.07 Anita Davidsen
05.08 Alvilde Austbø Solberg
Nikoline Bø
Terry Nicholas F. Barau
Teodor G. Meling
Kristine Dagsvik
Mia-Lune Johanne Seim
12.08 Oliver Sætrum
Sivert Fagerland Leirvåg

vigde

- 02.06 Ragnhild Thomsen og
Petter Lave Thornam
Bente Gjerde og Gunnar
Erik M. Gundersen
Elisabeth Ann Stangeland
og Erik Axelsen
16.06 Eva-Cecilie Lossius Øyen
og Jan-Inge Eikeset
Anne Grethe Andersen og
Terje Johan F. Andersen
23.06 Kristin Riise Fester og
Kenneth Nepstad
Sonja Elisabeth Bernt og
Vidar Heimset
Kristin Lee Schween og
Nils Petter Storebø
29.06 Birgitte Vassnes og Knut
Olai Hevrøy
07.07 Welie Annett Olsen og
Hans Georg Schaathun
07.07 Therese Hannevik og
Torstein Algrøy
28.07 Elin Fosse og Øystein
Kirkebø
04.08 Christine Johannessen og
Jon Fauskanger Bjåstad
04.08 Monica Steine Madsen og
Arne Christian Landsvik

- 04.08. Salome Leithaug og
Duncan Keenleyside
04.08. Stine Katrin Bjørlykhaug
og Bjørn Vegard Skoge

døde

- 22.05. Gullborg Pedersen
24.05. Egil Rune Halvorsen
25.05. Karsten Knutsen
22.06. Wilma Jørgensen
20.07. Solveig H. Johannesen
26.07. Frank Monsen
31.07. Stig Bugge Harris
10.08. Jan August Andersen
16.08. Anne Sofie Rohde
17.08. Ellen Brun
17.08. Audun Reksten

gudstjenester

Storetveit menighet

- 14. s. e. pinse, 2. september**
11.00 Familiegudstjeneste v/
s.pr. Holme og kat. Bredholt.
Dåp, offer. Etter gudstj. tur til
Bueskytterbanen. Luk 10,25-37
3 Mos 19,16-18; 1 Joh 4,7-10

- 2. september kl. 1900**
19.00 Gudstj. med pres. av kubb-
konfirmanterv/s.pr. B.Holme

- 15. s. e. pinse, 9. september**
11.00 Høymesse v/s.pr. K.Vat-
ne. Pres. av konf. Nattverd, offer.
kirkekaffe. * 1 Tess 5,15-24 Sal
146; Luk 17,11-19

- 16. s. e. pinse, 16. september**
11.00 Høymesse v/ kap. I.Høy-
land. Dåp, nattverd, offer, kirke-
kaffe. Matt 6,24-34 1 Kong 17,8-
16; Gal 5,25-6,5

- 17. s. e. pinse, 23. september**
19.00 G2 v/s.pr. B.Holme.
Nattv., offer. Joh 11,17-27.37-44
Hos 6,1-3; 2 Tim 1,9-12a

- 18. s. e. pinse, 30. september**
11.00 Familiegudstjeneste.
Høsttakkefest. S.pr. Kari Vatne.
Dåp. Utdeling av barnas kirke-
bok. Kirkekaffe. Mark 2,18-28
Jes 1,12-17; Rom 14,1-8

- 19. s. e. pinse, 7. oktober**
19.00 G2/samtalgudstj. v/kap.
I.Høyland. Nattv., offer. Mark
12,28-34 Sal 73,23-28; 1 Kor 1,4-9

- 20. s. e. pinse, 14. oktober**
11.00 Familiegudstjeneste. Di-
akonien dag. Diakon L. Bård-
sen, s.pr. Bjarte Holme. Kirke-

kaffe/ middagstreff. Mark 2,1-12
1 Mos 15,1-6; Rom 4,1-8

- 21. s. e. pinse, 21. oktober**
11.00 Høymesse v/ kap. I.Høy-
land. Nattverd, offer, kirkekaffe.
Mark 10,2-9 1 Mos 1,27-31; 1
Kor 7,29-35

- 21. oktober**
19.30 Gospelnight v/ Agape

Bønes menighet

- 14. s. e. pinse, 2. september**
1100 Gudstjeneste v/ kap.
I.Høyland. Nattverd, offer: me-
nighetsarbeidet. Kirkekaffe / tur
til Bueskytterbanen. Luk 10,25-
37 3 Mos 19,16-18; 1 Joh 4,7-10.
Søndagsskole.

- 15. s. e. pinse, 9. september**
1900 G2 v/ sokneprest B.Hol-
me. Nattverd, offer: KFUK/M
* 1 Tess 5,15-24 Sal 146; Luk
17,11-19

- 16. s. e. pinse, 16. september**
11.00 Gudstjeneste v/ sokne-
prest K.Vatne. Nattverd, offer:
menighetsarbeidet. Kirkekaffe.
Søndagsskole. Matt 6,24-34 1
Kong 17,8-16; Gal 5,25-6,5

- 17. s. e. pinse, 23. september**
11.00 Familiegudstjeneste v/
sokneprest K.Vatne. Utdeling av
Barnas kirkebok til 4 åringer.
Kirkekaffe. Joh 11,17-27.37-44
Hos 6,1-3; 2 Tim 1,9-12a

- 18. s. e. pinse, 30. september**
11.00 Gudstjeneste v/ sokne-
prest B.Holme. Nattverd, offer:
menighetsarbeidet. Søndags-
skole, kirkekaffe. Mark 2,18-28
Jes 1,12-17; Rom 14,1-8

- 19. s. e. pinse, 7. oktober**
11.00 Gudstjeneste v/ sokne-
prest K.Vatne. Nattverd, offer:
menighetsarbeidet. Søndags-
skole, kirkekaffe. Mark 12,28-34
Sal 73,23-28; 1 Kor 1,4-9

- 20. s. e. pinse, 14. oktober**
11.00 Gudstj. v/ sokneprest
K.Vatne. Nattverd, dåp, offer;
menighetsarbeidet. Søndagssk,
kirkekaffe. Mark 2,1-12 1 Mos
15,1-6; Rom 4,1-8. Kirkeskyss

- 21. s. e. pinse, 21. oktober**
11.00 Familiegudstjeneste v/
sokneprest B.Holme. Dåp, offer:
TV-akjsonen. Kirkekaffe.
Mark 10,2-9 1 Mos 1,27-31; 1
Kor 7,29-35

Tur til Langeskogen, Bueskytterbanen

Etter gudstjenesten 2.septem-
ber går vi på tur til Langeskogen,
- Bueskytterbanen, hvor vi tref-
fer Bønes menighet. Ta med
grillmat og kle deg etter værfor-
holdet. Vi ordner med grill, leker
og natursti. Vel møtt

Aktiv Fritid i høst

**Tirsdag 4. september starter vi
opp Aktiv Fritid igjen. Er du en
aktiv pensjonist som liker å
komme deg ut, så ta turen til
oss i Storetveit menighetshus.**

Vi møtes annenhver tirsdag
kl. 11.30-13.30. Først til en times
felles program med kaffe/te, litt
kake og medbrakt matpakke, så
går vi i interessegrupper den
siste timen - i høst er tilbudene:
engelskgruppe, bibelgruppe,
tur/kultur-gruppe og kirke/
samfunn-gruppe.

Vi har òg en håndarbeidsgruppe
som møtes de tirsdagene det
ikke er Aktiv Fritid - oppstart 11.
september.

**I høst er det to
datoer du
særlig bør
merke deg:**

Tirsdag 18. september: Byvan-
dring med bl.a. Lepramuséet
(bildet) og lunsj på Danckert
Krohn.
Møt opp i hallen på jernbanen
kl. 11.30.

Tirsdag 30. oktober: 10 års jubi-
leumsfest for Aktiv Fritid. Be-
vertning og variert program med
bl.a. Elisabeth Armand

Høstens samlinger:

4. sept. Oppstart/gruppe-
møter
18. sept. Byvandring, se over.
2. okt. Gruppemøter
16. okt. Gruppemøter
30. okt. Jubileumsmøte:
Se over.
13. nov. Gruppemøter
27. nov. Gruppemøter
5. des. Juleavslutning

Spørsmål? Kontakt Ragnhild
Thistel, telefon 55 29 14 56/
957 97 866 eller diakonLinda
Bårdsen, telefon 55 30 81 17